Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo Fågelstation 1983

The ringing activity at Falsterbo Bird Station in 1983

GUNNAR ROOS, LENNART KARLSSON, KARIN PERSSON & GÖRAN WALINDER

Meddelande nr 105 från Falsterbo fågelstation

Liksom under de tre närmast föregående åren bedrevs under 1983 daglig småfågelfångst vid Falsterbo fyr under de huvudsakliga flyttningsperioderna under våren och hösten samt på Flommen under en del av hösten. Totalt ringmärktes under året 19 150 fåglar av 93 olika arter vid stationen, vilket är den klart lägsta årssumman sedan de nya, standardiserade fångstrutinerna började tillämpas 1980. I denna rapport lämnas en översiktlig redovisning av årets märkningsresultat, och avslutningsvis tas dessutom rödhakens uppträdande vid Falsterbo under hela fyraårsperioden 1980-83 upp till särskild behandling.

l texten omnämnda års- och dagssummor har vanligen avrundats till jämna femeller tiotal. Mediandatum (Md) betecknar den dag, då hälften av vårens respektive höstens totalsumma av en viss art uppnåtts. I ett par fall anges också den period, inom vilken 90 % av de märkta fåglarna fångats (P 05 % - P 95 %). Alla tidsuppgifter avser svensk normaltid, dvs. GMT + 1 timme. Väderdata har hämtats från SMIII:s station vid Falsterbo fyr. Vid åldersangivelser betecknar pull bounge, 1K flygg årsunge, 2K fågel född under föregående kalenderår, 2K+ fågel född under föregående kalendeår eller tidigare, etc. Och vid könsangivelser, slutligen, betecknar M hane och F hona.

Med anknytning till ringmärkningsverksamheten startade under 1983 ett nytt projekt vid stationen, avseende fotografisk dokumentation av ålders- och könsskiljande karaktärer hos olika tättingarter. Detta projekt, som möjliggjorts genom ett treårigt forskningsanslag från Riksbankens Jubileumsfond, behandlas dock ej i föreliggande rapport (se Hansson & Nilsson 1983 för en kort presentation av målsättning och arbetsmetoder).

METODER, FÅNGSTINSATS OCH PERSONAL

Enligt de rutiner, som började tillämpas 1980 (se Roos & Karlsson 1981). fortsatte ringmärkningsverksamheten under 1983 med daglig småfågelfångst vid Fyren den 21 mars - 10 juni (A) och den 21 juli - 5 november (B) samt på Flommen den 21 juli - 15 september (C). Som fångstredskap utnyttjades enbart slöjnät, i huvudsak japanska 9-metersnät. Antalet dagligen använda nät varierade med vindförhållandena (maximalt 20 nät på vardera lokalen), beroende på fågeltillgången avbröts fångsten vid från dag till dag något växlande tidpunkter. Frånsett dagar med hård vind och/eller regn uppgick den dagliga fångsttiden dock alltid till minst fyra timmar under våren och till minst sex timmar under hösten, i båda fallen räknat från gryningen.

Fångstinsatserna under 1983 framgår av Tab. 1, där antalet fångst- och nättimmar redovisas separat för Fyren respektive Flommen. Räknat i antal nättimmar var fångstinsatsen under 1983 något lägre än genomsnittet för de tre föregående åren, men avvikelsen var genomgående ringa: Fyren vår - 7 %, Fyren höst - 9 %, Flommen höst - 4 %. Dock var antalet nättimmar vid Fyren under senhösten väsentligt lägre än under tidigare år (1 oktober - 5 november: 1850 nättimmar under 1983 mot i genomsnitt 2475 under 1980-82). Orsaken härtill var det ovanligt bläsiga vädret med

vindstyrkor på minst 10 sekundmeter under 18 dagar i oktober (jfr. Roos 1984),förhållanden som ofta tvingade personalen att arbeta med reducerat nätantal.

Utöver det i Tab. 1 redovisade standardprogrammet gjordes under 1983 ett försök med förlängd fångstperiod i Flommen, där den dagliga verksamheten fortsatte under andra hälften av september och tio dagar in i oktober (16 september – 10 oktober: 1275 nättimmar).

Tabell 1. Fångstinsats vid Fyren och Flommen 1983. Inga fångstförsök under dagar med ihållande regn och/eller hård vind (> 13-15 m/s).

Trapping efforts at Fyren and Flommen in 1983. No trapping efforts on days with continous rain and/or hard wind (> 13-15 m/s).

Lokal och period Site and period	Dagar Days	Timmar Howrs	Nättimmar Net hours	Inga fångstförsök No trapping efforts					
A: Fyren 21 Mar - 10 Jun	82	365	4770	6 dagar: 21, 24, 25, 29 Mar; 2, 11 Apr					
B: Fyren 21 Jul - 5 Nov	108	630	8060	7 dagar: 30 Jul; 4, 6, 22 Sep; 6. 12, 17 Oct					
C: Flommen 21 Jul - 15 Sep	57	290	5150	10 dagar: 30 Jul; 4, 5, 13 Aug; 4, 5, 6, 7, 8 14 Sep					

Som ringmärkare tjänstgjorde liksom under de tre föregående åren Lennart Karlsson och Karin Persson vid Fyren samt Göran Walinder på Flommen. Under året medverkade dessutom en rad assistenter i fångstarbetet, nämligen Mikael Svensson (85), Olof Lou (80), Jesper Danielsson (60), Jette Brandt (30) och Staffan Sundin (15 dagar). Vid sidan av sin huvudsakliga uppgift som guide för skolklasser och andra besöksgrupper deltog vidare Bengt Bengtsson under en stor del av hösten i arbetet vid Fyren.

RESULTAT

Som redan inledningsvis omtalats ringmärktes under 1983 ca 19 150 fåglar vid Falsterbo, en klart lägre siffra än under 1980-82 då årssummorna varierade mellan 23 200 och 27 800 exemplar (\bar{x} = 26 000). Av totalsumman hänför sig 94 % till den standardiserade fångsten vid Fyren och på Flommen med följande fördelning: 3950 (21 %) under våren och 9585 (50 %) under hösten vid Fyren samt 4385 (23 %) under hösten på Flommen. Liksom under de tre föregående åren dominerades fångsten av ett fåtal arter, och av årssumman hänför sig 60 % till de fyra vanligaste arterna: lövsångare 4865, kungsfågel 2450, rörsångare 2265, rödhake 1820. För ingen annan art översteg årssumman tusentalet individer, och platserna 5-10 intogs av rödstjärt (725), sävsångare (465), järnsparv (390), ladusvala (380), sävsparv (310) och blåmes (305).

Resultaten på de olika fångstlokalerna framgår av Appendix (årssummor för samtliga arter) samt av Tab. 2 (dagssummor för valda arter). Vad gäller standardprogrammet, alltså kategorierna A-C, är de redovisade resultaten direkt jämförbara med motsvarande data i årsrapporterna för 1980-82 (Roos & Karlsson 1981, 1982, Roos et al. 1983). Däremot är jämförelser mellan de olika årens totalsummor, alltså inklusive kategorierna D och E, naturligtvis föga meningsfulla (observera att materialet från Flommen under perioden den 16 september - 10 oktober redovisas i kategori D). Nedan lämnas några kommentarer till resultaten på de olika lokalerna, varvid vi utan särskilda hänvisningar utgår från de i Appendix samt Tab. 2 sammanställda siffrorna.

A. Fyren 21 mars - 10 juni

Av vårens totalsumma vid Fyren, 3950 exemplar (1980-82: \bar{x} = 4780), svarade de tre vanligaste arterna för 62 %: lövsångare 1690 (43 %), rödhake 590 (15 %), kungsfågel 160 (4 %). I jämförelse med de tre föregående vårarna innebär detta att lövsångaren hade ett gott år (\bar{x} = 1250), medan rödhaken tvärtom uppträdde långt fåtaligare än normalt (\bar{x} = 1860).

Inte endast i fråga om antalet individer, utan även tidsmässigt var vårens lövsångarsträck anmärkningsvärt. Av totalsumman hänförde sig sålunda 90 % till perioden den 24 april – 20 maj (= 27 dagar) och mediandatum inföll redan den 5 maj, medan motsvarande genomsnittsdata för 1980–82 var den 30 april – 27 maj (= 28 dagar) med mediandatum den 14 maj. Vårens bästa fångstdag inföll den 6 maj med 420 exemplar, varav 315 mellan kl. 04 och 06. Redan den 24–26 april noterades emellertid tre mycket höga dagssummor om mer än hundratalet individer (110 + 170 + 260), och av vårens totalsumma hänförde sig inte mindre än 37 % till april månad mot i genomsnitt endast 6 % (2–10 %) under 1980–82. Under de tre sistnämnda dagarna strömmade för årstiden ovanligt varm luft upp över kontinenten med sydostliga vindar, samtidigt som dimmoln över Östersjön skapade goda förutsättningar för omfattande nedfall av nattsträckare vid den skånska sydkusten.

Jämte lövsångaren uppträdde flera andra långflyttare ovanligt talrikt vid Falsterbo denna vår; avrundade ärsmedeltal 1980-82 inom parentes: svarthätta 95 (45), törnskata 90 (35), svartvit flugsnappare 90 (30), grå flugsnappare 40 (15), kärrsångare 30 (15). Av törnskatorna fångades två tredjedelar den 18 maj, då 60 exemplar hamnade i näten. Även näktergalen, liksom törnskatan en SE-flyttare, uppträdde denna dag ovanligt talrikt med 10 av vårens totalt 15 exemplar.

Bland vårens rariteter skall en för landet ny fågelart särskilt framhållas, nämligen en trädgårdsträdkrypare (2K+ F med distinkt ruvfläck) som ringmärktes den 28 maj och under den följande veckan återfångades vid flera tillfällen. Andra udda fångstarter under våren var svart rödstjärt (6), brandkronad kungsfågel (7), mindre flugsnappare (4) och rosenfink (2; den 27 maj, båda 2K). Särskilt anmärkningsvärd är den höga siffran för brandkronad kungsfågel, och de sju märkta exemplaren av denna art var utspridda mellan den 9 april och den 18 maj (två 2K M, fem 2K F). Nämnas kan slutligen också två gråsiskor av rasen cabaret, ringmärkta den 29 april (2K M) respektive 1 juni (2K+ M).

Trädgårdsträdkrypare - en för landet ny art, fångad vid Falsterbo den 28 maj.

Foto: Karin Persson

B: Fyren 21 juli - 5 november

Åtminstone delvis som en följd av det blåsiga vädret under senhösten (se metoder och fångstinsats, ovan) blev höstens utbyte vid Fyren, totalt 9585 fåglar, avsevärt magrare än under de tre föregående åren (1980-82: x = 14 500). Av totalsumman hänför sig 57 % till de tre vanligaste arterna: kungsfågel 2220 (23 %), lövsångare 2120 (22 %), rödhake 1170 (12 %). De dominerande fångstarterna var alltså desam-

Tabell 2. Antal ringmärkta individer under de tre bästa dagarna vid Fyren och Flommen 1983, valda arter.

Number of individuals ringed on the three peak days at Fyren and Flommen in 1983, selected species.

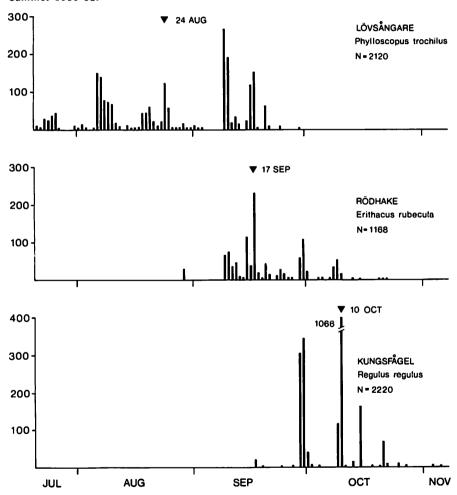
	Antal individer, datum No of individuals, date							Summerad totalsumm Summed % total			man		
	1			2	?		3			1	+	2 +	3
A: <u>Fyren 21 Mar - 10 Jun</u>													
Järnsparv Prunella modularis	13	16	Apr	13	29	Apr	13	6	May		9	18	27
Rödhake Erithacus rubecula			Apr	104	17	Apr			Apr		26	44	56
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	15		May	6		May			May		17	24	31
Artsångare Sylvia curuca	10		May	.8		May			May		9	17 32	23 41
Trädgårdssångare S. borin	12	30	May	10	ь	Jun	ь	20	May		17	32	41
Svarthätta S. atricapilla	24	4	May	10	6	May	10	18	May	2	25	36	46
Lövsångare Phylloscopus trochilus	422	6	May	258	26	Apr	170	25	Apr	2	25	40	50
Kungsfågel Regulus regulus	37		Apr	31		Apr			Apr		23	43	59
Svartvit flugsn. Ficedula hypoleuca	30		May			Apr			Apr		33	59	67
Törnskata Lanius collurio	59	18	May	4	16	May	4	24	May	,	54	69	73
B: <u>Fyren 21 Jul - 5 Nov</u>													
Sparvhök Accipiter nisus	28	20	0ct	9	21	0ct	8	23	Sep	:	21	28	34
Trädpiplärka Anthus trivialis			Aug	18	17	Sep			Aug		11	19	27
Gärdsmyg Troglodytes troglodytes			Sep			Sep	27	-	Oct		36	53	68
Järnsparv Prunella modularis			Sep			Sep			0ct		51	67	74
Rödhake Erithacus rubecula	235	17	Sep	116	15	Sep	112	30	Sep	- 7	20	30	40
Rödstjärt Phoenicurus phoenicurus	122	20	Sep	62	9	Sep	62	16	Sep		21	32	43
Taltrast Turdus philomelos			Sep	-		Sep			0ct		44	74	81
Artsångare Sylvia curruca			Aug	11		Aug	10		Aug		12	21	30
Trädgårdssångare S. borin			Sep			Sep			Sep		16	26 48	34
Gransångare Phylloscopus collybita	25	29	Sep	10	15	0ct	8	'	0c t	•	34	40	59
Lövsångare P. trochilus	266	9	Sep	189	10	Sep	153	17	Sep		13	22	29
Kungsfågel Regulus regulus	1066					Sep			Sep		48	64	77
Grå flugsnappare Muscicapa striata			Sep			Sep			Sep		19	33	47
Svartvit flugsn. Ficedula hypoleuca	20		Aug	12		Aug			Aug Nov		15 55	24 74	32 92
Stjärtmes Aegithalos caudatus	64	29	0c t	22	'	0c t	21	3	NOV		>>	/4	72
Blames Parus caeruleus	53	21	Oct	32	28	0ct	19	1	Oc t	:	24	39	47
Talgoxe P. major	40	1	0ct	15	25	0ct		-	0c t		26	35	42
Pilfink Passer montanus			0ct			0ct			0ct		71	77	82
Bofink Fringilla coelebs Gulsparv Emberiza citrinella	28 43		Sep Nov			Oct Oct			Oct Oct		19 46	32 82	42 95
Guispai v ambeuza exounecta	7,	,	NOV	,,	23	000	12	',	00.0			02	,
C: Flommen 21 Jul - 15 Sep													
Buskskvätta Saxicola rubetra	20	10	Aug	15	10	Sep	12	9	Sep		14	25	34
Sävsångare Acrocephalus schoenobaenus	28		Sep	27		Aug			Sep		7	15	20
Kärrsångare A. palustris	17		Aug	9		Aug			Aug		15	23	31
Rörsångare A. scirpaceus	151		Sep	108		Aug			Aug		.8	14	19
Lövsångare Phylloscopus trochilus	113	20	Aug	78	19	Aug	56	9	Aug		13	21	27

ma som under våren, dock med en avvikande inbördes ordning.

För kungsfågeln överensstämmer årets notering mycket väl med genomsnittet för 1980-82 ($\bar{x}=2250$), medan lövsångaren uppträdde något fåtaligare ($\bar{x}=2780$) och rödhaken vida fåtaligare ($\bar{x}=2440$) än "normalt". Fångstens säsongsfördelning hos de tre nämnda arterna framgår av Fig. 1, som kan jämföras med motsvarande diagram i årsrapporterna för 1980-82. Tilläggas skall endast att inte mindre än 48% av höstens samtliga kungsfåglar hänför sig till en enda dag, nämligen den 10 oktober

då 1065 exemplar ringmärktes mellan kl. 0530 och 1000 (svag men snabbt ökande S vind; god sikt i gryningen men mulnande och regn från kl. 0950, då fångsten måste avbrytas).

Bland övriga nattsträckare uppvisar långflyttarna en splittrad bild med ovanligt höga siffror för rödstjärt 570 (370) och grå flugsnappare 230 (90), ovanligt låga däremot för trädgårdssångare 210 (370) och svartvit flugsnappare 135 (265). Ett mera enhetligt mönster med nästan genomgående mycket låga noteringar uppvisar kort- och medeldistansflyttarna, exempelvis järnsparv 210 (370), gärdsmyg 180 (290) och taltrast 75 (340). De inom parentes anförda värdena avser genomsnittliga höstsummor 1980-82.

Figur 1. Antalet dagligen ringmärkta individer av de tre vanligaste nattsträckarna vid Falsterbo hösten 1983: lövsångare, rödhake och kungsfågel (Fyren 21 juli - 5 november). Mediandatum har markerats med en pil.

Daily ringing totals of the three most common night-migrants at Falsterbo in autumn 1983: Willow Warbler, Robin, and Goldcrest (Fyren 21 July - 5 November). Median date is indicated by an arrow.

Några mera omfattande invasionsrörelser av hackspettar och tättingar förekom ej under 1983. För andra året i följd uppträdde blåmes (220) och talgoxe (155) endast i ringa antal, vilket med tanke på den rika ollonskörden i de sydsvenska bokskogarna knappast kom som någon överraskning. En art, som ringmärktes i ovanligt stort antal, var däremot stjärtmesen med totalt 115 exemplar (se dagssummor i Tab. 2), men möjligen rörde det sig härvid om fåglar av tämligen lokalt ursprung. Sju stjärtmesar, som kontrollerades vid Fyren den 29 oktober, visade sig sålunda vara ringmärkta vid Ljunghusen, ca 7 km öster om Falsterbo, tidigare under året (Christer Persson): en den 1 juni, tre den 29 september och tre den 1 oktober. Enda nämnvärda invasionsarter i övrigt var tre nötkråkor av den inhemska, tjocknäbbade rasen den 25 september (alla 1K) samt tre hökugglor den 9, 21 respektive 24 oktober (alla 1K).

Frånsett vissa invasionsarter brukar dagsträckarna ej inta någon framträdande plats i stationens märkningslistor, och hösten 1963 utgör i detta avseende inget undantag (trädpiplärka 220, pilfink 220, bofink 150, etc.). Anmärkningsvärd är dock sparvhökens mycket höga årssumma, totalt 134 exemplar varav 28 enbart den 20 oktober (jfr. Roos 1984 beträffande artens talrika uppträdande vid Nabben denna höst). Av de ringmärkta sparvhökarna var 85 % årsungar (1K: 62 M, 52 F), 2 % tvåfingar (2K: 0 M, 3 F) och 13 % treåringar eller äldre (3K+: 11 M, 6 F).

Höstens enda egentliga raritet vid Fyren var en taigasångare, fångad den 1 oktober (1K). Och tämligen mager blev även listan över "subrariteter": svart rödstjärt 2, gräshoppsångare 4, mindre flugsnappare 13. Av flugsnapparna (elva 1K, två 2K+ F) fångades en den 22 augusti, elva mellan den 9 och 24 september samt en den 15 oktober (Md = 15 september).

Taigasångare, en av de få rariteterna i Falsterbo hösten 1983. Foto:Karin Persson

C: Flommen 21 juli - 15 september

I ännu högre grad än vid Fyren dominerades fångsten på Flommen av några få arter. Av årets totalsumma, 4385 exemplar (1980-82: $\bar{x}=5480$), svarade sålunda de tre vanligaste arterna för inte mindre än 73 %: rörsångare 1920 (44 %), lövsångare 900 (20%), sävsångare 380 (9%). För rörsångaren ($\bar{x}=2390$) och lövsångaren ($\bar{x}=1110$) ligger årets siffror något under genomsnittsnoteringarna för 1980-82, medan nedgången hos sävsångaren är mera drastisk ($\bar{x}=690$). Av de mera fåtaligt uppträdande nattsträckarna hade däremot flera arter ett tämligen gott år, exempelvis buskskvätta med 140 ($\bar{x}=115$) och kärrsångare med 110 exemplar ($\bar{x}=85$).

Vad gäller fångstens åldersfördelning samt sträckets tidsmässiga förlopp hos de tre Acrocephalusarterna (rör-, säv- och kärrsångare) avvek hösten 1983 endast i

Tabell 3. Fångstens ålderssammansättning hos tre Acrocephalusarter vid Falsterbo höstarna 1980-83 (Flommen: 21 juli - 15 september). Ålder: 1K = 4 arsunge, 2K + 1 tvååring eller äldre. 1K = 4 median datum. Age distribution of the ringing totals of three Acrocephalus species at Falsterbo in the autumns 1980-83 (Flommen: 21 July - 15 September). Age: 1K = 6 irst calendar year, 2k + 1 second calendar year or older. 1K = 6 median date.

		1980)		1981			1982				1983				
	N	દ	н	d	N	3		4 d	H	1		Md	N			Md
Sävsångare A. schoenobaenus																
1K	628	94,6	31	Aug	542	87,7	31	Aug	657	84.7	23	Aug	345	91.0	24	Aug
2K+	36	5.4	5	Aug	76	12,3	6	Aug	119	15,3	17	Aug	34	9,0	6	Aug
Totalt	664		30	Aug	618		26	Aug	776		20	Aug	379		24	Aug
Kärrsångare A. palustris																
1K	27	93,1	24	Aug	82	95.3	14	Aug	133	91,1	16	Aug	105	94,6	10	Aug
2K+	2	6,9	29	Jul	4	4.7	29	Jul	13	8,9	25	Jul	6	5.4	26	Jul
Totalt	29		19	Aug	86		13	Aug	146		16	Aug	111		10	Aug
Rörsångare A. scirpaceus																
1K	1309	78,0	25	Aug	1422	63,5	21	Aug	2341	72,0	24	Aug	1480	77,1	25	Aug
2K+	369	22,0	11	Aug	819	36,5	2	Aug	909	28,0	16	Aug	440	22,9	6	Aug
Totalt	1678		25	Aug	2241		16	Aug	3250		23	Aug	1920		23	Aug

ringa grad från de tre tidigare åren (Tab. 3). Hos alla tre arterna dominerades sålunda fångsten av årsungar (\bar{x} 1980-83: rörsångare 73 %, sävsångare 90 % och kärrsångare 94 % 1K), och hos alla tre arterna kulminerade de gamla fåglarnas sträck mellan två och tre veckor tidigare än årsungarnas (\bar{x} 1980-83: mediandatum hos rörsångare 16, sävsångare 20 och kärrsångare 21 dagar tidigare hos 2K+ än hos 1K). En felkälla, som dock måste hållas i minnet vid studium av Tab. 3, är den ofullständiga täckningen av sträckets inlednings- (2K+ före den 21 juli) och avslutningsskede (1K efter den 15 september; jfr. kategori D, nedan).

Nämnvärda "subrariteter" fångade på Flommen mellan den 21 juli och den 15 september var en kungsfiskare (14 augusti, 1K M), fyra blåhakar, sex gräshoppsångare, två trastsångare (2 augusti, 3K+ M; 31 augusti, 1K) samt en pungmes (6 augusti, 1K).

D: Diverse lokaler, flygga fåglar

Av de i denna kategori redovisade märkningarna hänför sig så gott som samtliga till Flommen (undantag: en lärkfalk, en rödstjärt, två svartvita flugsnappare, en blåmes), där standardprogrammet i år kompletterades med daglig försöksverksamhet under tiden den 16 september - 10 oktober. Genom denna förlängning av fångstsäsongen hoppades vi få en klarare bild av sträckets avslutningsskede hos Acrocephalusarterna. Arbetet stördes emellertid i hög grad av det tidvis mycket blåsiga vädret, och totalt ringmärktes under de 25 dagarna endast ca 1000 fåglar: rörsångare 290, sävsparv 165, lövsångare 150, sävsångare 85, etc. Av årets totalsummor för rör- och sävsångare på Flommen (alltså kategorierna C + D) hänförde sig 13 % respektive 18 % till tiden efter den 15 september, siffror som definitivt motiverar fortsatta försök med förlängd fångstperiod under kommande år.

Som redan omtalats ringmärktes under den ordinarie fångstperioden på Flommen endast en pungmes, ett magert resultat i jämförelse med de tre föregående åren (1980-82: 3, 13 respektive 24 exemplar). Den 30 september och den 1 oktober fångades emellertid ytterligare sex + fyra pungmesar (alla 1K), och därtill kontrollerades vid samma tid två annorstädes märkta fåglar. Av de två sistnämnda hade den ena

ringmärkts vid Löddesnäs, mellan Malmö och Landskrona, drygt två månader tidigare (24 juli, 1K), medan den andra visade sig ha följande, högst spännande historia: märkt som bounge vid Krankesjön i Skåne i juni 1981 och därefter kontrollerad på Flommen i juli 1981, vid Krankesjön i maj 1982 och i april 1983 samt nu åter på Flommen i september 1983. Andra anmärkningsvärda uddaarter på Flommen under försöksperioden var fyra dvärgbeckasiner, en kungsfiskare (16 september, 1K F), tre blåhakar samt två gräshoppsångare.

Gräshoppsångaren var en av de uddaarter som fångades i Flommen efter det att den ordinarie säsongen var slut. Foto: Sture Persson

E: Diverse lokaler, boungar

Med få undantag (en ängspiplärka, tio talgoxar) hänför sig de fåglar, som ingår i denna kategori, till stationens småfågelholkar i Falsterbo park. Totalt ringmärktes här ca 210 boungar med talgoxe (108), blåmes (47) och rödstjärt (35) som helt dominerande arter.

RÖDHAKENS UPPTRÄDANDE VID FALSTERBO 1980-83

Som ovan antytts uppträdde rödhaken under 1983 anmärkningsvärt fåtaligt vid Fyren: en nedgång med 68 % under våren och med 52 % under hösten i förhållande till de genomsnittliga noteringarna under 1980-82. Och eftersom rödhaken är en av de helt dominerande fångstarterna vid Falsterbo, i runda tal svarande för en femtedel av den totala småfågelfångsten, kan en kort sammanfattning av dess uppträdande under hela fyraårsperioden 1980-83 vara på sin plats. Vår- respektive höstflyttningens tidsmässiga förlopp samt fångstens åldersfördelning vid Ottenby under åren 1978-81 har nyligen analyserats av Pettersson (1983a, b), och där så är möjligt utnyttjar vi det av honom publicerade materialet för jämförelser mellan Falsterbo och Ottenby.

Samtliga återfynd av rödhakar ringmärkta vid Falsterbo under perioden 1947-80 har detaljredovisats av Roos (1983). Av de totalt ca 270 fynden har endast ett halv-

dussin gjorts under häckningstid (juni-augusti), och rekryteringsområdet för de rödhakar, som under flyttningen passerar Falsterbo, kan alltså ej närmare preciseras. Uppenbarligen ingår dock såväl svenska som norska och finska fåglar i materialet. Från vintermånaderna (november-februari) har däremot ett drygt hundratal fynd inrapporterats, vilka är höggradigt koncentrerade till sydvästra Europa samt angränsande delar av nordvästra Afrika: Frankrike, Spanien, Portugal, Algeriet, Marocko (ifr. Rendahl 1966).

Som påvisats av Högstedt & Persson (1971) föreligger en signifikant skillnad mellan september- respektive oktobermärkta rödhakar vad gäller vinterfyndens geografiska fördelning (se även Roos 1983: Tab. 39). Medan septemberfåglarna i genomsnitt styr mot SW och i huvudsak övervintrar på Iberiska halvön (67 % av alla vinterfynd sydväst om Pyrenéerna), är den genomsnittliga sträckriktningen hos oktoberfåglarna mera SSW-lig, och en majoritet av dessa fåglar avbryter flyttningen redan i Frankrike eller ännu nordligare (66 % av alla vinterfynd nordost om Pyrenéerna). Liknande resultat har från Ottenby redovisats av Pettersson och Lindholm (1983), som i anslutning till Högstedt & Persson (1971) antar att skillnaden mellan de båda kategorierna skulle ha sin orsak i ett större inslag av ostliga (och då sannolikt finska) fåglar i oktobersträcket.

Fångstens fördelning på vår och höst

Av totalt 14 665 rödhakar fångade vid Falsterbo under 1980-83 hänförde sig 42 % till våren och 58 % till hösten, dock med avsevärda variationer från år till år. Under 1980 (48 %) och 1982 (48 %) fångades sålunda närmare hälften av samtliga rödhakar under våren, under 1981 (36 %) och 1983 (34 %) däremot endast ca en tredjedel. Ett liknande förhållande mellan vår- (46 %) respektive höstsiffrornas (54 %) andel av totalfångsten kan framräknas ur det av Pettersson (1983a, b) redovisade materialet från Ottenby, omfattande åren 1978-81 (N = 16 570). Vid Ottenby, där vårfångstens andel av totalfångsten varierade mellan 32 % (1981) och 57 % (1980), var emellertid mellanårsfluktuationerna i detta avseende något större än vid Falsterbo.

Med tanke på den höga vinterdödligheten, särskilt hos ungfåglarna (se Lack 1965), är det uppenbart att en större andel av vår- än av höstpopulationen hamnar i fångstnäten såväl vid Falsterbo som vid Ottenby. Orsakerna härtill är okända, men sannolikt är rödhakarnas rastbenägenhet vid Sydsveriges kuster större under våren än under hösten. Efter passagen över södra Östersjön torde sålunda vårfåglarna ofta tvingas ner vid första landkänning, medan de från inlandet anländande höstfåglarna har ett större urval av lämpliga rastplatser att tillgå. Vid Ottenby är emellertid bilden mera komplicerad än vid Falsterbo, då en stor andel av de vid Ottenby fångade rödhakarna även under hösten torde anlända över havet: ostliga populationer från andra sidan Östersjön (se Pettersson & Lindholm 1983 samt Pettersson 1983b).

Fångstens ålderssammansättning

Höstarna 1980-83 har så gott som samtliga vid Falsterbo fångade rödhakar åldersbestämts (1K respektive 2K+) enligt de kriterier, som redovisats av Svensson (1975). Som framgår av Tab. 4 var årsungarna under alla fyra åren i stor majoritet. Uträknat på hela materialet uppgick sålunda andelen ungfåglar till 87 %, en siffra som helt överensstämmer med Petterssons (1983b) värde på 88 % vid Ottenby höstarna 1978-81 (årliga variationer: 82-91 %). Dessa siffror återspeglar emellertid ej höstpopulationens verkliga ålderssammansättning (se Lack 1965), och i fångstmaterialen från Falsterbo och Ottenby är ungfåglarna uppenbarligen kraftigt överrepresenterade. Samma är förhållandet hos flertalet andra nattsträckare, och orsakerna härtill torde vara skillnader i flyttningsstrategi och rastfrekvens mellan unga och gamla fåglar (se Roos & Karlsson 1982 samt Pettersson 1983b för exempel och kommentarer).

Åldersbestämning av rödhakar fångade under vårsträcket (2K respektive 3K+) har vid Falsterbo tillämpats fr.o.m. 1981 enligt kriterier redovisade av Pettersson (1981). Under 1981 och 1982 fick visserligen ett betydande antal fåglar lämnas obe-

Tabell 4. Åldersfördelning hos rödhakar ringmärkta vid Falsterbo under vår- respektive höstflyttningen 1980-83.

400	distribution	~ (Pohins	ningod	at	Falltonha	dunina	Antina a	nd autumn	miazation	1080-83	

	1	1980		981	1	982	1983		
	N	*	N	*	N	*	N	ર	
/år Spring									
2K			1199	65,7	1045	69,8	446	75.3	
2K+			254	13,9	87	5,8	1	0,2	
3K+			371	20,4	365	24,4	145	24,5	
otalt			1824	100,0	1497	100,0	592	100,0	
öst Autumn									
К	2087	86,4	2821	85,7	1384	85,9	1090	93,3	
K+	8	0,3							
2K+	321	13,3	469	14,3	228	14,1	78	6,7	
otalt	2416	100,0	3290	100,0	1612	100,0	1168	100,0	

stämda (ca 14 % respektive 6 % 2K+), men att döma av det befintliga materialet utgöres uppemot en fjärdedel av vårfångsten av gamla fåglar (Tab. 4). Andelen ungfåglar är med andra ord klart lägre under våren (76 %) än under hösten (87 %), vilket med hänsyn till den högre vinterdödligheten hos unga än hos gamla rödhakar (Lack 1965) är föga överraskande. Enligt Pettersson (1983a) uppgick andelen ungfåglar vid Ottenby under de fyra vårarna 1978-81 till 86 % (årliga variationer: ca 82-91 %), en siffra som föga skiljer sig från höstnoteringen på samma lokal och som alltså ej alls överensstämmer med resultaten från Falsterbo.

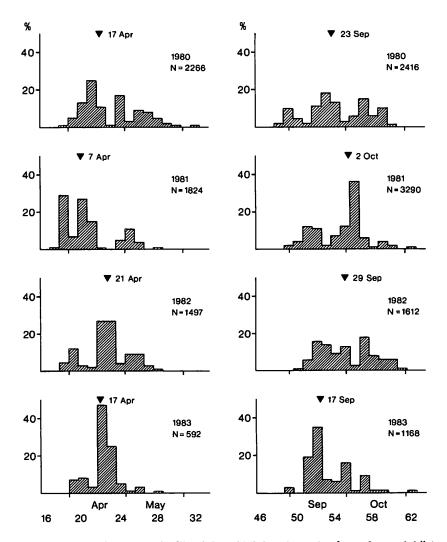
Sträckets tidsmässiga förlopp

Av de under vårarna 1980-83 ringmärkta rödhakarna fångades 90 % i genomsnitt mellan den 2 april och den 8 maj (= 37 dagar), och mediandatum inföll den 16 april (7-21 april). Som framgår av Fig. 2 avvek 1981 i hög grad från de övriga åren, och även vid Ottenby kulminerade sträcket detta år exceptionellt tidigt (Pettersson 1983a). Fångstens koncentration till enstaka toppdagar var måttlig, och i genomsnitt ringmärktes 21 % (12-29 %) av vårfåglarna under den bästa och 45 % (29-56 %) under de tre bästa dagarna. Dagssummor överstigande 200 rödhakar förekom vid ett halvdussin tillfällen med 525 exemplar den 31 mars 1981, alltså anmärkningsvärt tidigt på säsongen, som toppnotering.

Att döma av materialet från 1981-83 föreligger inga större skillnader i sträckets tidsmässiga förlopp mellan gamla och unga rödhakar (Md = 16 april hos båda kategorierna). Dock uppvisar ungfåglarna en antydan till större spridning kring mediandatum än de gamla (P 05 - P 95 : 2 april - 6 maj = 35 dagar hos 2K, 3 april - 3 maj = 31 dagar hos 3K+).

Liksom vårfåglarna fångades 90 % av höstens rödhakar inom loppet av fem-sex veckor, i genomsnitt mellan den 7 september och den 18 oktober (= 42 dagar). Mediandatum inföll i medeltal den 25 september, dock med betydande variationer från år till år (17 september - 2 oktober; se Fig. 2). Av höstfåglarna hänförde sig i genomsnitt 20 % (13-31 %) till den bästa och 36 % (28-43 %) till de tre bästa fångstdagarna, siffror som ej väsentligt avviker från motsvarande vårvärden. Dagssummor på mer än 200 rödhakar förekom under hösten vid ett halvdussin tillfällen, och i särklass främsta fångstdag var den 6 oktober 1981 med 1030 exemplar.

Till skillnad från våren föreligger under hösten en klar skillnad i sträckets tidtabell mellan unga och gamla fåglar. Av ungfåglarna fångades sålunda 90 % i genom-

Figur 2. Rödhakefångstens tidsfördelning vid Falsterbo under fyra vårar och höstar, 1980-83: procentuell andel per femdagarsperiod (pentadnummer enligt Berthold et al. 1974). Årliga fångstperioder: 21 mars - 10 juni samt 21 juli - 5 november. Mediandatum har markerats med en pil.

Seasonal distribution of Robins ringed at Falsterbo in four springs and autumns: percentage per five-day period (pentade numbers according to Berthold et al. 1974). Annual trapping periods: 21 March - 10 June and 21 July - 5 November. Median date is indicated by an arrow.

snitt mellan den 7 september och den 17 oktober (= 41 dagar) och mediandatum inföll den 25 september (17-28 september), medan motsvarande data för de gamla fåglarna var den 18 september - 23 oktober (= 36 dagar) med mediandatum den 2 oktober (27 september - 9 oktober). Denna skillnad i sträckets tidtabell mellan unga och gamla fåglar framgår också av följande siffror på de gamla fåglarnas andel av

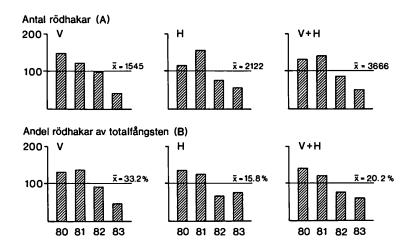
totalfångsten under höstens olika halvmånadsperioder: 0% den 16-31 augusti (N = 150), 2% den 1-15 september (N = 1650), 12% den 16-30 september (N = 3150), 16% den 1-15 oktober (N = 2660), 25% den 16-31 oktober (N = 790).

De ovan redovisade resultaten överensstämmer väl med Petterssons (1983a, b) uppgifter om sträckets tidsmässiga förlopp hos gamla respektive unga rödhakar vid Ottenby 1978-81. Även vid Ottenby inföll sålunda årsungarnas höststräck tidigare än de gamla fåglarnas, medan dylika åldersskillnader på båda lokalerna saknades under våren.

Fångstsiffrornas årliga fluktuationer

Som framgår av Fig. 3 utmärktes rödhakens fångstsiffror vid Falsterbo under 1980-83 av en klart nedåtgående trend, detta oavsett om vi (A) utgår från artens absoluta numerär eller (B) sätter rödhakesiffrorna i relation till de olika årens totalfångster av samtliga arter.

Till en del torde den konstaterade nedgången i rödhakens fångstsiffror bero på vädrets sträckdirigerande inflytande, alltså på väderbetingade, årliga variationer i rödhakens utnyttjande av fyrdungen som tillfällig rastplats (eller riktigare: genomströmningslokal). Som påvisats av Högstedt & Persson (1971) är fångstsiffrorna vid Fyren höggradigt beroende av vindförhållandena, och de friska-hårda och ihållande västvindar, som rådde under september och i än högre grad under oktober 1983 (se metoder och fångstinsats, ovan), kan mycket väl utgöra en viktig orsak till rödhakens fåtaliga uppträdande denna höst. Att vädrets sträckdirigerande inflytande skulle vara den enda förklaringen till de successivt avtagande fångstsiffrorna undet 1980-83 motsäges emellertid av den goda överensstämmelsen mellan vår- och höstmaterialet, och för en reell populationsnedgång talar också rödhakesiffrornas minskande andel av totalfångsten.

Figur 3. Årliga fluktuationer i antalet ringmärkta rödhakar vid Falsterbo 1980-83: (A) antal rödhakar, (B) antal rödhakar i procent av totalfångsten av alla arter. V = vår. H = höst. Index: medeltal 1980-83 = 100.

Annual fluctuations in Robin ringing totals at Falsterbo in 1980-83: (A) number of Robins, (B) number of Robins in percent of grand ringing total of all species. V = spring, H = autumn. Index: mean 1980-83 = 100.

I den mer än trettio år långa fångstserie från Ottenby, som publicerats av Hjort et al. (1981), kan man hos rödhaken spåra ett mönster med växlingar mellan fler-årliga uppgångs- respektive nedgångsperioder, vilka möjligen är korrelerade med väderförhållandena inom artens övervintringsområde (Pettersson & Hjort 1983). Även sommarvädret kan emellertid tänkas påverka rödhakebeståndet, exempelvis genom ökad dödlighet och lägre ungproduktion på grund av födobrist under extrema torrsomrar (Lack 1965). Huruvida någon av dessa faktorer utgör förklaringen till rödhakens tillbakagång vid Falsterbo under 1980-83 är ovisst, och möjligheten att även artificiella miljöförändringar spelat in bör kanske ej helt uteslutas. Och i vilket fall som helst finns det all anledning att i fortsättningen uppmärksamt följa fångstsiffrornas utveckling, såväl vid Falsterbo som vid andra märkningsstationer.

REFERENSER

- Berthold, P., Bezzel, E.& Thielcke, G. 1974. Praktische Vogelkunde. Kilda-Verlag, Greven/Westf.
- Hansson, L. & Nilsson, L. 1983. Fotografisk dokumentation för att studera könsoch åldersskillnader hos fåglar. Anser 22: 171-173.
- Hjort, C., Lindholm, C.-G. & Pettersson, J. 1981. Ringmärkningssiffror vid Ottenby fågelstation 1946-1980. - Rapport från Ottenby fågelstation nr 2, Degerhamn.
- Högstedt, G.& Persson, C. 1971. Phänologie und Überwinterung der über Falsterbo ziehenden Rotkehlchen (Erithacus rubecula). -Vogelwarte 26:86-98.
- Lack, D. 1965. The life of the Robin. Fourth Edition. Witherby, London.
- Pettersson, J. 1981. Åldersbestämning av tättingar och vadare. Rapport från Ottenby fågelstation nr 1, Degerhamn.
- Pettersson, J. 1983a. Vårsträcket av olika ålders- och könskategorier av rödhake Erithacus rubecula vid Ottenby. – Proc. Third Nordic Congr. Ornithology, 1981: 173-180. Dansk Orn. Forening, Köbenhavn.
- Pettersson, J. 1983b. Rödhakens Erithacus rubecula höstflyttning vid Ottenby. Vår Fågelvärld 42: 333-342.
- Pettersson, J. & Hjort, C. 1983. Flyttfågelforskningen vid Ottenby fågelstation. Calidris 12: 116-124.
- Pettersson, J. & Lindholm, C.-G. 1983. The sequential passage of different Robin Erithacus rubecula populations at Ottenby. - Ornis Fennica, Suppl. 3: 34-36.
- Rendahl, H. 1966. Die Zugverhältnisse schwedischer Rotkehlchen (Erithacus rubecula L.). Mit Berücksichtigung der norwegischen und finnischen Beringungsergebnisse. – Arkiv för Zoologi 18: 461-488.
- Roos, G. 1983. Flyttning, övervintring och livslängd hos fåglar ringmärkta vid Falsterbo (1947-1980). Anser, Suppl. 13.
- Roos, G. 1984. Sträckräkningar vid Falsterbo hösten 1983. Anser 23: 1-26.
- Roos, G. & Karlsson, L. 1981. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1980. Anser 20: 99-108.
- Roos, G. & Karlsson, L. 1982. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1981. Anser 21: 77-88.
- Roos, G., Karlsson, L., Persson, K. & Walinder, G. 1983. Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1982. Anser 22: 77-88.
- Svensson, L. 1975. Identification guide to European passerines. Naturhistoriska Riksmuseet, Stockholm.

SUMMARY

As in 1980-82 (Roos & Karlsson 1981, 1982, Roos et al. 1983), daily ringing of migrant passerines was carried out at Falsterbo (55.23 N/12.50 E), South Sweden, in spring and autumn 1983. The netting efforts at the two main ringing sites, Fyren (lighthouse garden) and Flommen (reed bed area), are summarized in Table 1. Annual totals of all species are given in Appendix, and the three highest daily totals of selected species in Table 2. The daily fluctuations of the three most common nightmigrants at Fyren in autumn are shown in Figure 1, and in Table 3 some details of the occurrence of three Acrocephalus species at Flommen in 1980-83 are compiled. Out of a grand total of 19 150 birds (Phylloscopus trochilus 4865, Regulus regulus 2450, Acrocephalus scirpaceus 2265, Erithacus rubecula 1820, etc.), 94 % were ringed during the periods with standardized netting at Fyren and Flommen (A-C in Appendix) and 5 % during a trial with prolonged netting season at Flommen between 16 September and 10 October (D in Appendix).

Besides some comments on the occurrence of selected species in 1983, this report includes a summary of the seasonal distribution (Figure 2), age composition (Table 4) and annual fluctuations (Figure 3) of the spring and autumn totals of Erithacus rubecula at Fyren in 1980-83. In autumn (87 % 1K) as well as spring (76 % 2K) a great majority of the ringed Robins were young birds. In autumn, young Robins leave Scandinavia a little earlier than older birds, the proportion of yearlings in the ringing figures gradually decreasing from 100 % in late August to 88 % in late September and to 75 % in late October (median date: 25 September in 1K and 2 October in 2K+). In spring, however, no corresponding differences was found between young and old birds (median date: 16 April in 2K as well as 3K+). The causes of the striking decrease in the annual ringing totals of Erithacus rubecula at Falsterbo in 1982 and 1983, as shown in Figure 3, are not known.

GUNNAR ROOS, LENNART KARLSSON, KARIN PERSSON & GÖRAN WALINDER, Falsterbo fågelstation, Box 17, S-230 11 Falsterbo

APPENDIX

Antal ringmärkta fåglar vid Falsterbo fågelstation 1983 fördelade på olika fångstlokaler. A: Fyren 21 mars – 10 juni. B: Fyren 21 juli – 5 november. C: Flommen 21 juli – 15 september. D: diverse lokaler, flygga fåglar. E: diverse lokaler, pulli. Fångstinsatsen på lokalerna A-C framgår av Tab 1.

Number of birds ringed at Falsterbo Bird Station in 1983 distributed on different trapping sites. A: Fyren 21 March - 10 June. B: Fyren 21 July - 5 November. C: Flommen 21 July - 15 September. D: various sites, full-grown birds. E: various sites, pulli. Trapping efforts on site A-C are summarized in Table 1.

	А	В	С	D	E	Årssumma Ann. total
Kricka Anas crecca	-	-	1	-	-	1
Gräsand A. platyrhynchos	-	-	1	-	-	1
Sparvhök Accipiter nisus	2	134	1	-	-	137
Tornfalk Falco tinnunculus	-	1	-	1	-	2
Lärkfalk F. subbuteo	-	-	-	1	-	1
Vattenrall Rallus aquaticus	-	-	-	1	-	1
Småfläckig sumphöna Porzana porzana	-	-	1	-	-	1
Mindre strandpipare Charadrius dubius	-	-	1	-	-	1
Mosnäppa Calidris temminekii	-	-	1	-	-	1
Myrsnäppa Limicola falcinellus	-	-	1	-	-	1
Brushane Philomachus pugnax	-	_	4	_	-	4
Dvärgbeckasin Lymnocryptes minimus	-	-	-	4	-	4
Enkelbeckasin Gallinago gallinago	-	-	11	1	-	12
Gluttsnäppa Tringa nebularia	-	-	3	-	-	3
Skogssnäppa T. ochropus	-	-	ī	-	-	1
Grönbena T. glareola	_	-	53	_	_	53
Drillsnäppa Actitis hypoleucos	-	-	33	-	-	33
Skrattmås Larus ridibundus	-	1	ĩ	-	-	2
Gök Cuculus canorus	1	1	_	_	-	2
Hökugglə Surnia ulula	-	3	-	-	-	3
Tornsvala Apus apus	-	1	-	-	-	1
Kungsfiskare Alcedo atthis	-	-	1	1	-	2
Göktyta Jynx torquilla	6	3	1	_	_	10
Spillkråka Dryocopus martius	_	í	-	-	-	1
Större hackspett Dendrocopos major	1	-	-	-	-	1
Sånglärka Alauda arvensis	_	1	-	_	_	1
Backsvala Riparia riparia	-	34	87	1	_	122
Ladusvala Hirundo rustica	2	43	321	15	_	381
Hussvala Delichon urbica	3	45	53		-	101
Fältpiplärka Anthus novaeseelandiae	-	ĩ	-	-	-	i
Trädpiplärka Å. trivialis	32	222	40	6	-	300
Ängspiplärka A. pratensis	2	9	5	6	1	23
Gulärla Motacilla flava	-	16	57	_	-	73
Sädesärla M. alba	7	71	25	-	-	103
Gärdsmyg Troglodytes troglodytes	47	182	1	29	-	259
Järnsparv Prunella modularis	147	212	1	31	_	391
Rödhake Erithacus rubecula	592	1168	و	49	-	1818
Näktergal Luscinia luscinia	15	6	ź	-	-	23
Blåhake L. svecica	í	ī	4	3	_	وَ
Svart rödstjärt Phoenicurus ochruros	6	2	-	1	-	ĺ
Rödstjärt P. phoenicurus	88	571	10	22	35	726
Buskskvätta Saxicola rubetra	8	32	139	14	-	193
Stenskvätta Venanthe venanthe	ŭ	19	. , ,	ï	-	30
			•	•		
Koltrast Turdus merula	35	13	-	-	-	48

	A	В	С	D	Ε	Arssumma Ann. total
Taltrast T. philomelos	46	77	_	5	-	128
Rödvingetrast T. iliacus	2	5	-	-	-	7
Gräshoppsångare Locustella naevia	-	4	6	2	-	12
Sävsångare Acrocephalus schoenobaenus	2	2	379	84	-	467
Kärrsångare A. plaustris	32	8	111	6	-	157
Rörsångare A. scirpaceus	31	25	1920	288	-	2264
Trastsångare A. arundinaceus	-		2	-	-	2
Härmsångare Hippolais icterina	.39	41	12	2	-	94
Artsangare Sylvia cuvuca	108	118	6	1 5	-	233 138
Törnsångare S. communis	61	36	36	,	_	1,00
Trädgårdssångare S. borin	69	208	3	-	-	280
Svarthätta S. atricapilla	95	31	-	2	-	128
Taigasångare Phylloscopus inornatus	-	1	-	-	-	_1
Grönsångare P. sibilatrix	. 3	28	-	.1	-	32
Gransångare P. collybita	41	73	-	11	-	125
Lövsångare P. trochilus	1691	2120	902	152	-	4865
Kungsfågel Regulus regulus	158	2220	-	75	-	245 <u>3</u>
Brandkronad kungsfågel R. ignicapillus	.7		-	-	-	7
Grå flugsnappare Muscicapa striata Mindre flugsnappare Ficedula parva	39 4	230 13	3	-	-	272 17
		-	_	_		
Svartvit flugsnappare F. hypoleuca	92 1	134 116	8	2	15	251 117
Stjärtmes Aegithalos caudatus	i	5	-	_	_	''6
Svartmes Parus ater Blåmes P. caeruclus	3	220	28	7	47	305
Talgoxe P. major	15	156	3	<u>-</u>	118	292
Trädkrypare Certhia familiaris		2	_	_	4	6
Trädgårdsträdkrypare C. brachydactyla	1	- :	_	-		ĭ
Pungmes Remiz pendulinus	-		1	10	-	11
Törnskata Lanius collurio	92	27	15	-	-	134
Varfågel L. excubitor	-	1	-	-	-	1
Nötskrika Garrulus glandarius	-	1	-	-	-	1
Skata Pica pica	-	3	-	-	-	3
Nötkråka Nucifraga caryocatactes	-	3	-	-	-	3
Kaja Corvus monedula	-	1	-	-	-	1
Stare Sturnus vulgaris	14	122	1	-	-	137
Gråsparv Passer domesticus	-	61	1	-	-	62
Pilfink P. montanus	3	219	2	2	-	226
Bofink Fringilla coelebs	135	148	-	1	-	284
Bergfink F. montifringilla	10	16	-	-	-	26
Grönfink Carduelis chloris	27	102	3	3	-	135
Grönsiska C. spinus	88	27	-	1	-	116
Hämpling C. cannabina	15	20	2	-	-	37
Vinterhämpling C. flavirostris	1	8	-	-	-	9
Gråsiska C. Slammea	2	-	-	-	-	2
Rosenfink Carpodacus crythrinus	2	-	•	-	-	2
Domherre Pyrrhula pyrrhula	1	. .	-	-	-	1
Gulsparv Emberiza citrinella	7	93		-	-	100
Sävsparv E. schoeniclus	12	65	67	165	-	309
Totalt Total	3950	9585	4386	1011	220	19152
Arter Species	57	69	53	38	6	93